

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De remediis contra peccatum Inuidiæ. Pars III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](#)

litia gaudent, quum charitatis sit gaudere cum gaudentibus, & fere cum flentibus, ut legitur ad Rom. 12. Vnde Apostolus 2. ad Corinth. 11. Quis infirmatur, & ego non infirmor? Inuidi etiam peiores sunt porcis. Porci enim porcis qui occiduntur compatuntur.

De remediiis contra peccatum Inuidiae.

P A R S I I I .

Contra vitiū inuidiæ possunt esse quatuor remedia. Primum remediū est, q[uod] homo amet bona quæ à multis haberi possunt, ita q[uod] ab unoquoq[ue]; plene, Grego. Qui faucibus inuidiæ carete desiderat, illam hæreditatē appetat, quam numerus possidentium nō angustat. Idem: Homo vir iustus per hoc quod in terris nihil appetit, alienis profectibus inuidere nescit. Secundum remedium est meditatio eorum, quæ suadent nobis fraternali dilectionē, quæ sunt quatuor. Primum est, fraternitas naturalis, quæ est inter homines. Omnes enim descendunt ab uno patre & ab una matre. Omnes angelos creauit simul: omnes vero voluit descendere ex uno patre & ex una matre, ad commendationem dilectionis. Secundum est fraternitas spiritualis, quæ est inter Christianos, quia nati ex uno patre Deo, & una matre ecclesia, & eandem hæreditatem, scilicet cœlestē diuisuri sunt: & quanto plures diuident eam, tanto maior portio erit vniuersaliusque eorum. Vix posset pleniter ostendi quantum aliquis habebit gaudium de gloria vnius qui secū erit saluus. Tertium est, societas spiritualis, quæ est inter fideles. Socij enim sunt in lucro & in danno. Quartū est, q[uod] ipsi sunt membra vnius corporis, cuius corporis caput est Christus. Ad Rom. 12. Sicut enim in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent: ita multi vnu corpus sumus in Christo. Et 1. ad Cor. 12. Si quid patitur vnu membrum, compatintur cetera membra. Tertium remediū est, meditatio eorum, quæ valent ad contemptum propriae excellentiæ. Inuidia enim nascitur ex amore propriæ excellentiæ. Vnde illa quæ dicta sunt in tract. de Superbia, contra amorem propriæ excellentiæ, valent contra inuidiam. Quartū remediū est, consideratio amaritudinis, quæ inuidiam cōcomitant, & dāni multiplicitas quod ex ea prouenit. Ipsa amaritudo est sicut acetum, quo ignis Græcus extinguitur. Solet ignis Græcus cum atena & acero extingui. Sic inuidia ex consideratione infructuositatis quā habet, & acero amaritudinis, quæ est cum ea extinguitur. Damnum etiā quod ex ea prouenit, valet ad extinctionē eius. Et est vnum damnum amissio proximi, sicut dictū est prius. Aliud

damnum est, q[uod] postquam inuidus dissolutus est a ceteris membris ecclesiæ, non vivificatur a Spiritu sancto: sicut nec anima vivificat membrum, quod a corpore separatum est, & humor non ascendit ad ramum præcisum ab arbore. Præterea sicut inuidus non vult communicare bona sua proximo: sic non est dignus quod Deus communicet sibi bona sua.

T R A C T A T V S V I I I . de Ira.

De his quæ valent ad detestationem Irae, PARS I. que habet quinque capitula.

De ordine dicendorum in hoc tractatu. Et verbis Sacrae scripturæ, quæ dissuadent iram. Et quare Ira sit auferenda a corde.

C A P V T I .

I O s t superbiā & inuidiam, dicendum est de inuidia, quia tam superbia quam inuidia frequenter occidit iram. De ira vero tractabimus hoc modo. Primum ponemus ea quæ valent ad detestationē iræ. Secundo ponemus diuersas diuisiones iræ. Tertio agemus de peccatis, quæ ex ira sequuntur. Ultimo de remediosis contra inuidiam. Iram vero hic intelligimus, appetitum vindictæ. Ad detestationē vero iræ valere possunt verba sacrae scripturæ, quæ nobis dissuadent illâ Genes. 45. Ne irascimini in via. Vbi iniqua causa quare fatuū sit irasci. Verbum est Ioseph ad fratres suos fratres ad patrem. Sic & nos sumus fratres in via ad patrem nostrum cœlestem tendentes, & iudicem, qui iustitiâ nobis plenariè exhibebit. Singulis diebus facimus unam dietam magnâ ad iudicium magnū, & iudeo debemus esse in pace. Matt. 5. Esto consentiens aduersario tuo, dum es in via, ne forte tradat te aduersarius iudici, & iudex tradat te ministro, & in carcerem mittaris. Amendico tibi, non exies inde, donec reddas nouissimum quadram. Item Leui. 59. Non quereras ultionem: nec memor eris iniuriarum tuorum. Et Iob 36. Nō te superet ira, ut aliquis opprimas. Quo verbo inlinuatur q[uod] ita hostis sit nos impugnans. Magistri timere debemus superari ab ira, quam a quoconque homine. Quicquid enim potest inferre iniuriator, minus est quam mons animæ, cuius causa est ira. Item Eccl. 7. Ne sis velox ad iram. Et Iacob. 1. Sit omnis homo velox ad audiendum, tardus autem ad loquendum, & tardus ad iram. Velox ad iram dicitur quod duplicit. Uno modo, quia velox est ad saliendum in ignem etiam. De facili enim irascitur. Alio modo dicitur aliquis velox ad iram, sicut equus dicitur velox ad calcaria, & bos ad stimulum.

Mod.